

[Finansministeren.]

stilling og det standpunkt, de vil indtage i udvalget. Jeg håber, det kan ske meget snart.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af indstilling fra udvalget for forretningsordenen om ændringer i forretningsordenen for folketinget.

(Første behandling findes i tidenden, sp. 4506, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 931).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Indstillingen fra udvalget for forretningsordenen om ændringer i forretningsordenen for folketinget sættes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Gustav Pedersen):

Efter at de ændringsforslag, der er stillet til forretningsordenen, har været behandlet ved første behandling, har udvalget for forretningsordenen på ny gennemgået dem. Man har ikke fundet anledning til at stille nye ændringsforslag, og jeg indstiller derfor på hele udvalgets vegne de foreslåede ændringer til endelig vedtagelse.

Alfred Jensen: Ja, tillægsbetænkningen kom til at lyde på nøjagtig det, man kunne forudse efter forspillet til forslaget og efter behandlingen her i folketinget. Det er for os ikke nogen overraskelse, vi er indstillet derpå, men må beklage, at man ikke har taget mere hensyn til de synspunkter, vi har fremført. Og det må vi så meget desto mere, som jeg forstår, at der rundt om i tinget sidder medlemmer, som ganske deler vor opfattelse, nemlig at reglerne for lovforslags anden behandling bliver skamferet ved de foreslåede ændringer. Jeg ser da heller ikke rettere, end at man i den lille tillægsbetænkning, der foreligger, har et godt eksempel på, hvordan det kan gå fremefter. Der står end ikke i disse 4 linjer, at man har drøftet de problemer, der forelå til behandling. Nu ved jeg meget vel, man

kan sige, at det er en forudsætning, når man holder møde, at man behandler sagerne, men det forekommer mig dog, at en betænkning burde være mere oplysende end den, der her foreligger.

Det kan ikke være tilfredsstillende, at man forlader den gamle, gode, hævdvundne praksis, at udvalgets ordfører aflægger en mundtlig beretning om udvalgsarbejdet. Vi, der kender en lille smule til arbejdet her, ved, at man meget ofte må skynde sig at skrive betænkningen, at man af hensyn til det pågældende lovforslags gennemførelse og forretningsordenens bestemmelser må begrænse sig til det mindst mulige for at få betænkningen rettidigt frem. Netop derved får den mundtlige beretning sin store berettigelse og betydning, fordi ordføreren altid vil have bedre tid til at gennemgå materialet og derfor også bedre tid til at forberede og opbygge sin tale. Vi tror derfor, at de foreslåede ændringer i forretningsordenen vil medføre en forringelse af lovgivningsarbejdet og af medlemmernes mulighed for at følge med i, hvad der foregår herinde.

Jeg vil også beklage, at man ikke har draget samtlige grupper med ind i forhandlingen om dette spørgsmål. Det kan ikke være rigtigt, at man i udvalget for forretningsordenen behandler problemer af den art uden at orientere de grupper i tinget, som ikke har repræsentanter i dette udvalg. Jeg nævner det også, fordi man netop nu i pressen kan læse, at der foregår overvejelser angående lønforhøjelser til medlemmerne; ja, jeg forstår, at man endog er kommet så vidt, at man mener, man delvis kan suspendere den bestående ordning derved, at man ikke udbetaler de reguleringsportioner, som ifølge loven skulle udbetales for april og maj måned.

Nu er vi som bekendt ikke tilhængere af, at folketingsmedlemmernes løn skal være så høj, som der står i valgloven, men vil man yderligere fravige valglovens bestemmelser om disse lønninger i opadgående retning, er det et nummer for skrap. Da vi ikke har anden mulighed — forstår jeg — for at blive taget med på råd end at give udtryk for vore synspunkter her, vil jeg gerne på den kommunistiske gruppes vegne sige fra. Vi er end ikke blevet orienteret som medlemmer af tinget om, at udvalget